

Wat zegt de Bijbel over:

'de Gemeente van Christus' (door W.J. Richardson)

11. De eenheid van de gemeente

Verdeeldheid bestaat. Velen in alle kerken en sekten zijn zeker eerlijk en oprecht in hun overtuigingen. Maar verdeeldheid en verwarring zijn niet van God. Daarom moeten wij de weg naar eenheid blijven zoeken. „Want God is geen God van wanorde, maar van vrede" 1 Korintiërs 14:33. Laten wij als een bewijs voor dit feit eens drie zeer duidelijke bijbelteksten aanhalen:

Johannes 17:20-21

Dit is het gebed van Jezus voor de eenheid van alle gelovigen: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt". Dit gebed laat geen twijfel over aan de wens van Jezus. Het is zeker zijn wil, dat alle gelovigen in Hem één zullen zijn.

1 Korintiërs 1:10-13

„Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: weest allen eenstemmig en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen". Er waren partijenschappen in de gemeente te Korinthe. Zij zeiden: "Ik ben van Paulus! En ik van Apóllós! En ik van Céfas! En ik van Christus!" Wij zien hier het zaad van de latere ontwikkeling van zovele kerken door het vasthouden aan de leerstellingen van bepaalde mensen. Het was toen verkeerd en het is ook nu verkeerd. Daarom stelt Paulus de vragen: „Is Christus gedeeld? Is Paulus dan voor u gekruisigd, of zijt gij in de naam van Paulus gedoopt?" Het verwachte antwoord is duidelijk: „Nee, Christus is niet gedeeld". De gevolgtrekking hieruit moet ook even duidelijk zijn: Christus is niet gedeeld, daarom moeten zijn volgelingen ook niet verdeeld zijn.

Efeziërs 4: 1-6

Deze tekst geeft een duidelijk beeld van het bijbelse idee van eenheid. In v. 3 pleit Paulus voor de "eenheid des Géestes". Daarna geeft hij een beschrijving van die eenheid. Eenheid op zichzelf mag nooit ons doel zijn. De eenheid waarnaar wij moeten streven, is de eenheid van de Géest, de eenheid die in de Bijbel beschreven staat. Laten wij Gods zeventvoudige plan voor eenheid eens nader bekijken!

Eén lichaam

Het lichaam is de gemeente. „...ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente." (Kolossenzen 1:24; zie ook Efeziërs. 1:22-23 en Kolossenzen 1:18. Het is niet Gods plan dat Christenen tot verschillende kerken behoren. In het Nieuwe Testament lezen wij over slechts één gemeente. Wij hebben al gezien, dat die gemeente de volgende kenmerken draagt:

Geloof, bekering, belijdenis en doop als de enige voorwaarden van lidmaatschap.

Geen centrale organisatie. Elke plaatselijke gemeente was onafhankelijk en maakte geen deel uit van een zichtbare hiërarchie. Christus was (is) het enige hoofd. In elke plaatselijke gemeente moesten mannen met zeer belangrijke bekwaamheden en karaktereigenschappen aangesteld worden als ouderlingen (ook bisschoppen, opzieners genoemd).

Zij droegen geen andere naam dan Christen en de plaatselijke gemeenten werden „gemeenten Gods" en „gemeenten van Christus" genoemd.

Hun aanbidding bestond uit vijf zeer belangrijke handelingen: zij werden onderricht in het woord, zij zongen psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, zij gebruikten de maaltijd des Heren, zij baden tot

God en zij brachten een financieel offer aan God. Zij maakten geen gebruik van wierook en erkenden geen rituelen – noch die van het oude verbond noch die praktijken die later in de kerkgeschiedenis ontwikkeld zijn.

Hun leer was de leer van Christus, die zij van de apostelen en profeten ontvingen (Handelingen 2:41-42; Efeziërs 2:20; 3:1-5; Hebreeëen 2:3; Judas 3).

Eén geest

Er zijn vele geesten (1 Johannes 4:1). Maar er is slechts één Geest om ons te leiden. De Heilige Geest spreekt tot ons door het woord. Dat woord heeft Hij geopenbaard en met wonderen en tekenen bevestigd (Hebreeëen 2:3-4). Wij moeten zijn leiding aanvaarden. Wij mogen geen andere geest volgen.

Eén hoop

In sommige leerstellingen wordt hoop verdeeld in een aardse hoop en een hemelse hoop. Volgens de Heilige Geest bestaat er slechts één hoop voor alle gelovigen. „Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt...” 1 Petrus 1:3-5.

Eén Heer

God heeft Jezus “én tot Here én tot Christus gemaakt” Handelingen 2:36. Thomas getuigde: „Mijn Here en mijn God” Johannes 20:28. Paulus schreef: “Want wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus als Here” 2 Korintiërs 4:5. God heeft aan Christus alle macht gegeven (Matteus 28:18). Hij heeft Hem als hoofd boven alles gesteld (Efeziërs 1:20-23). Het is een vreemde zaak wanneer wij Jezus als Verlosser willen aanvaarden, maar niet als Heer. Er zit een gevaarlijke tegenstrijdigheid in die opvatting en toch zien wij dit verschijnsel onder vele mensen. Wat betekent deze tekst? Jezus is onze Heer. Hij regeert. Hij alleen heerst in ons leven, Wij volgen niemand anders. Hij is hoofd van de gemeente, koning in Zijn rijk en Heer van ons hart en leven.

Eén geloof

Het geloof komt door het horen van het woord Gods (Romeinen 10:17). Indien wij niets anders geloven dan Gods woord hebben wij één geloof. Dat ene geloof werd „eenmaal aan de heiligen (Christenen) overgeleverd” (Judas 3). Het Nieuwe Testament heeft het dikwijls over “het geloof”- een uitdrukking, die afwisselend gebruikt wordt met „het woord” en „het evangelie”. Het idee, dat iedereen zijn eigen geloof mag hebben of, dat het niet noodzakelijk is eenheid van geloof te hebben, is niet gebaseerd op de Bijbel. Eenheid in het Nieuwe Testament betekent eenheid van geloof, d.w.z. eenheid van leer.

Eén doop

Toen Paulus de brief aan de Efeziërs schreef was er slechts één doop. Wij lezen wel in de Bijbel over meer dan één doop. Wij lezen over de doop van Johannes, die anders was dan de doop in de naam van Christus (Handelingen 19:1-6). Wij lezen ook over de doop met de Heilige Geest en de waterdoop (Handelingen 1:5; Handelingen 8:38-39). Die werden nooit beschouwd als één doop. De doop met de Heilige Geest werd door Christus gedaan, maar de doop met water werd door mensen gedaan. Matteus 28:19 maakt duidelijk, dat de waterdoop zou blijven. Als er in het jaar 62 n. Chr. slechts één doop overgebleven was, moest die doop dan de waterdoop zijn geweest. Er zijn andere kenmerken

van de ene doop.

Geen kinderdoop. De leeftijd wordt niet bepaald, maar de doop vereist voorbereiding, die een baby niet doen kan. Men moet eerst geloven (Markus 16:16) en zich bekeren (Handelingen 2:38). De doop is een persoonlijke beslissing. Jezus heeft ons niet geboden onze kinderen te laten dopen. Er bestaat geen bijbels voorbeeld van kinderdoop.

Geen begieting of besprenging. Het Griekse woord „baptismos" betekent „onderdompeling". Om gedoopt te worden daalden zij af in het water en daarna kwamen zij op uit het water (Handelingen 8:38-39). De doop wordt beschreven als een begrafenis (Romeinen 6:4; Kolossenzen 2:12). In de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest (Matteus 28:19).

Het juiste doel - om behouden te worden (Markus 16:16; Handelingen 2:38; 22:16; 1 Petrus 3:21).

Eén God

Er is slechts één God en Vader. Hij is de reden voor onze eenheid, want Hij wil hebben, dat wij allen één zijn in zijn Zoon. Hij heeft ons de nodige middelen gegeven om ons te verenigen: Eén verlosser en middelaar, namelijk Christus Jezus. Eén boek om ons te leiden in de „eenheid des Geestes", de Bijbel. Eén verlossingsplan, geldig voor alle mensen tot de voleinding der wereld. Eén gemeente als geestelijk tehuis, waar wij Hem kunnen ontmoeten.

Misverstand aangaande eenheid

Velen denken, dat eenheid bestaat uit een overeenstemming om onze verschillen te negeren, maar de eenheid van de Bijbel gaat veel dieper. Men spreekt over eenheid in verscheidenheid en ziet geen verdeeldheid in de tegenwoordige situatie als de kerken maar gewillig zijn om elkaar te erkennen. Helaas is een eenheid van dien aard niet gebaseerd op het begrip eenheid dat wij in de Bijbel vinden. Daar lezen we over „één geloof" en vinden dat de nadruk wordt gelegd op één leer.

Men moet ook niet denken, dat de eenheid van de Bijbel de vereniging van alle uiteenlopende richtingen vereist. Dat zou heerlijk zijn en het moet het ideaal zijn waarnaar wij streven, maar de eenheid van de Bijbel kan zowel op een kleine als op een grote schaal bereikt worden. Eenheid begint met de juiste verhouding tussen één persoon en zijn God. Als er twee zijn, die op bijbelse basis tot een eenheid kunnen komen, is dat veel beter. De echte eenheid zoekt men in elke plaatselijke gemeente. Daarom is het mogelijk, dat één gemeente die eenheid aanvaardt, zelfs als alle andere die verwerpt. Het moet vanzelfsprekend zijn, dat alle plaatselijke gemeenten die de eenheid in Christus vinden in wezen gelijk zijn.

Er bestaat ook een verscheidenheid. De Bijbel spreekt over afzondering. Wij mogen niet deelnemen aan iets, dat onbijbels is. Jezus zegt, dat Hij een zwaard gebracht heeft (Matteus 10:34-39). Wij moeten ons afzonderen van alle valse leerstellingen en praktijken (Romeinen 16:17; 2 Johannes 9,10). En er bestaat ook de mogelijkheid, dat wij verschillende meningen nahouden. Wij moeten in staat zijn om een onderscheid te maken tussen zaken van „geloof", waar God duidelijk gesproken heeft en zaken van „mening" waar Hij niet zo duidelijk gesproken heeft. Wij moeten blijven in de leer van Christus, maar wij mogen niets binden, dat God niet gebonden heeft. Wij mogen onze eigen meningen niet aan anderen opdringen. Wij moeten het met elkaar eens worden over Gods reddingsplan, maar wij behoeven niet in alle opzichten dezelfde gedachten te hebben over alle on vervulde profetieën.

Een goede regel voor ons allen zou de volgende kunnen zijn:

In zaken van geloof- eenheid;
In zaken van mening - vrijheid;
In alles - de liefde!

VRAGEN

1. Johannes 17:20-23 Heeft Jezus gebeden voor de eenheid van alle gelovigen?
2. 1 Korintiërs 1:10-13 Is Christus gedeeld?
3. 1 Korintiërs 14:33 Is God een God van verwarring?
4. Efeziërs 4:1-3 Welke eenheid moeten wij trachten te bewaren?
5. Efeziërs 4:4-6 Hoeveel lichamen heeft Christus?
6. Is er slechts één geloof?
7. Bestaat er slechts één ware doop?
8. 1 Timoteus 1:3-6 Wie is de ene middelaar tussen God en de mens?
9. Romeinen 1:16 Bestaat er slechts één evangelie waardoor wij gered kunnen worden?
10. Johannes 14:6 Wie is de ene weg naar God, de Vader?
11. Matteus 7:13-14 Is de ene weg naar de hemel een nauwe weg?
12. Is het uw overtuiging, dat de Bijbel een veilige, volmaakte gids die ons de weg naar eenheid wijst?